

Afgørelse af 27. september 2023

Vedrørende henvendelse til Lægeetisk Nævn af 16. marts 2023, sag nr.2/2023

Anvendte principper

17. Lægen skal i sine handlinger og ytringer fremme den gode lægekultur, herunder respektfuld interkollegial kommunikation. Lægen skal understøtte tilliden til sine kolleger over for patienten.

20. Hvis lægen finder, at en kollegas handlinger eller forfatning truer patientsikkerheden, så skal lægen afhjælpe problemet ved at gå i dialog med kollegaen. Om nødvendigt skal lægen inddrage den lokale ledelse og relevante myndigheder. I sådanne tilfælde bør lægen almindeligvis forinden orientere vedkommende kollega.

Præmabel

Nævnet finder, at en kollega er berettiget og forpligtet til at udtrykke bekymring over en kollegas handlinger eller vurderinger, hvis vedkommende er utryg herved. Nævnet finder endvidere, at det er vigtigt at give sin mening tilkende i debatter af almen interesse. Dog finder nævnet, at man i sådanne situationer gør opmærksom på en faglig uenighed fremfor at udtale sig kritisk om en kollegas faglige vurdering. Nævnet finder desuden, at vedkommende bør anvende de direkte kanaler og rette henvendelse til kollegaen herom. I den konkrete sag har indklagede givet udtryk for sin kritik gennem pressen.

Afgørelse: Nævnet påtaler, at indklagede med sin udtalelse i dagspressen har overtrådt princip 17 ved at have udtalt sig kritisk om en kollegas faglige vurdering. Derudover finder nævnet, at indklagede har overtrådt princip 20 ved ikke at være gået i dialog med sin kollega forud for den kritiske udtalelse i pressen. Nævnet udtaler dog ikke kritik heraf.

Sagsresume

Lægeetisk Nævn modtog den 16. marts 2023 en klage over indklagede

Klager angiver i sin klage, at indklagede i forbindelse med et interview i et landsdækkende medie har rejst tvivl om en kollegas faglige kompetencer ved at have udtalt, at den pågældende kollega ikke havde den nødvendige lægefaglige baggrund til at vurdere nærmere specifikke patienter.

Indklagede var i 2018 kommet med en lignende udtalelse om samme kollega, og efter klager rettede henvendelse til indklagede herom i 2019, havde indklagede undskyldt herfor.

Klager henviser i sin klage til, at indklagede derved har handlet i strid med Lægeforeningens etiske principper nr. 17 og princip nr. 20.

Klagers redegørelse:

Klager anfører, at uagtet at indklagede ikke har nævnt den pågældende kollega ved navn i det landsdækkende medie, er de oplysninger indklagede kommer med i det pågældende interview så tilstrækkelig personhenførbare, at offentligheden har mulighed for at identificere den pågældende kollega. Klager anfører endvidere, at indklagede med sine udtalelser underminerer tilliden til vedkommende kollega.

Klager anfører, at det er en skærpene omstændighed, at indklagede til trods for, at indklagede tidligere har

undskyldt for lignende udtalelser i 2019, har gentaget sine udtalelser i et efterfølgende interview.

Endelig anfører klager, at indklagede ikke forud for udtalelsen i pressen har forsøgt af afhjælpe problemet ved at orientere eller gå i dialog med den pågældende kollega om, at indklagede fandt, at den pågældende kollegas handlinger har truet patientsikkerheden ved at have foretaget en undersøgelse uden at have de fornødne kompetencer hertil.

Indklagedes redegørelse:

Indklagede gør gældende, at vedkommende vedrørende princip nr. 17 på intet tidspunkt har kritiseret eller navngivet en lægekollega hverken over for patienter eller presse. Indklagede anfører, at vedkommende i forbindelse med en given undersøgelse er kommet til et andet resultat af det kliniske billede end den pågældende kollega, og at det er udtryk for god og troværdig lægekultur, at vedkommende udtaler sig tro mod sine fund.

Indklagede medgiver, at der er faglig uenighed om, hvilke kompetencer, der er nødvendige i den konkrete situation, men det ikke er udtryk for manglende respektfuld kommunikation.

For så vidt angår princip nr. 20 anfører indklagede, at sagen ikke omhandler patientsikkerhed men retssikkerhed, hvorfor vedkommende ikke har fundet anledning til at gå i dialog med sin kollega. Desuden anfører indklagede, at vedkommende på intet tidspunkt har omtalt sin kollega ved navns nævnelse. Indklagede har endelig anført, at vedkommende finder det vigtigt at deltage i den offentlige debat ved at stille sin faglige viden til rådighed, når der er tale om et emne af almen interesse.

Nævnets afgørelse og begrundelse

Det skal indledningsvist bemærkes, at Lægeetisk Nævn ikke har forholdt sig til den faglige diskussion i forhold til hvilke kompetencer, der er nødvendige i forbindelse med den konkrete undersøgelse, da der er tale om en sundhedsfaglig vurdering, som ligger uden for nævnets kompetence.

Lægeetisk Nævn har i den konkrete sag fundet det relevant at inddrage principperne nr. 17 og 20.

Disse principper giver udtryk for nogle forpligtelser for læger i en kollegial sammenhæng og ud fra en samfundsmæssig vinkel.

Udtalelsen i et interview i et landsdækkende medie er det centrale omdrejningspunkt for klagen.

Nævnet finder, at indklagede har ytringsfrihed og kan således udtale sig om lægefaglige uenigheder.

Nævnet har i den konkrete sag imidlertid fundet, at indklagede ved sine ytringer i det pågældende interview har overtrådt Lægeforeningens etiske princip nr. 17, og nævnet påtaler derfor, at indklagede har skadet sin kollegas omdømme ved offentligt at have udtalt sig kritisk om en kollegas faglige vurdering.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at sagen har været omtalt i pressen ved flere lejligheder, og udtalelsen er som følge heraf personhenførbart, da det vil være muligt at identificere den kollega, som indklagedes udtalelse vedrører.

For så vidt angår indklagedes manglende dialog med klager forud for sin udtalelse lægger nævnet til grund, at indklagede generelt er bekymret for, om den pågældende type af undersøgelser foretages af den rette faglighed.

Nævnet er i den konkrete sag enige om, at indklagede har været berettiget og forpligtet til at gøre opmærksom på sin utryghed ved den faglige vurdering i sagen. Nævnet finder dog, at indklagede til trods herfor har overtrådt princip 20 ved ikke forud for sin udtalelse i pressen at have benyttet de rette kanaler og orienteret eller gået i dialog med sin kollega om sin faglige kritik af vedkommendes vurdering. Nævnet finder dog ikke anledning til at udtrykke kritik heraf, da det efter nævnets opfattelse må bero på en faglig vurdering, om der er grundlag for at anse patientsikkerheden truet. En sådan vurdering ligger uden for nævnets kompetence.